

Við Rúna Brattaberg í Hørpuni í Reykjavík

Tá Vikublaðið vitjaði í Íslandi í seinnu helvt av november, eydnaðist tað okkum at sleppa til eitt stórt konserttiltak í hábærsliga og stórslignað mentanarhúsinum Hørpuni í Reykjavík

Vilmund Jacobsen

Tað, sum serliga var áhugavert í Hørpuni hetta kvøldið, var, at okkara kendi operabassur, Rúni Brattaberg, var við í velduga stóra tiltakinum.

Mentanarhúsið í Reykjavík dregur nógv fólk til sín kring úr heimi, og sagt verður í Íslandi, at eini 100.000 fólk koma úr øðrum londum um árið - bara at síggja Hørpuna.

Konsertin, sum Rúni Brattaberg var við í, fór fram í stóra salinum, sum rúmar eini 1500 fólkom.

At síggja Hørpuna og at uppliva eina so stóra konsert saman við Rúna Brattabergi og mongum øðrum góðum sang- og tónleikakreftum var eitt velduga stórt upplivilsi.

Vandu í sjei vikur

Eftir konserttiltakið, sum vardi í einar trýggjar tímar, hittu vit Rúna Brattaberg og pápan, Árna Brattaberg, sum hetta kvøldið lýddi á, meðan sonurin sang ariu.

Vit spurdu fyrst Rúna Brattaberg, hvussu nógv tey høvdu vant til stóra konserttiltakið.

– Eg havi verið í Íslandi í sjei vikur og vant. Hetta er ein ógvuliga trupul leiklutur. Sum tú sást, var eg ikki serliga leingi inni á pallinum, men kanska eitt korter tilsamans. Eg hevði leiklutin sum ein generalur, sum arbeiðir í herinum. Tað merkir, at eg havi eina ógiliga makt. Men, hesin generalurin hevur funnið eina unga konu, sum hann elskar yvir alt. Tað er her, at leikluturin er ógvuliga trupul. Generalurin skal skifta ímillum at vera ein ógvuliga myndugur persónur til at vera ein ógvuliga kærleiksfullur »figurur«.

Rúni Brattaberg sigur, at leikluturin kortini var ógvuliga spennandi.

– Her var eingin upptakt. Tú kemur inn á pallin, og arian er har beinanvegin. Hetta er ein ógvuliga fín aria, og eg haldi sjálvur, at tað gekk ógvuliga væl, og soleiðis havi eg eisini skilt tað á teimum afturmeldingunum, eg havi fingið.

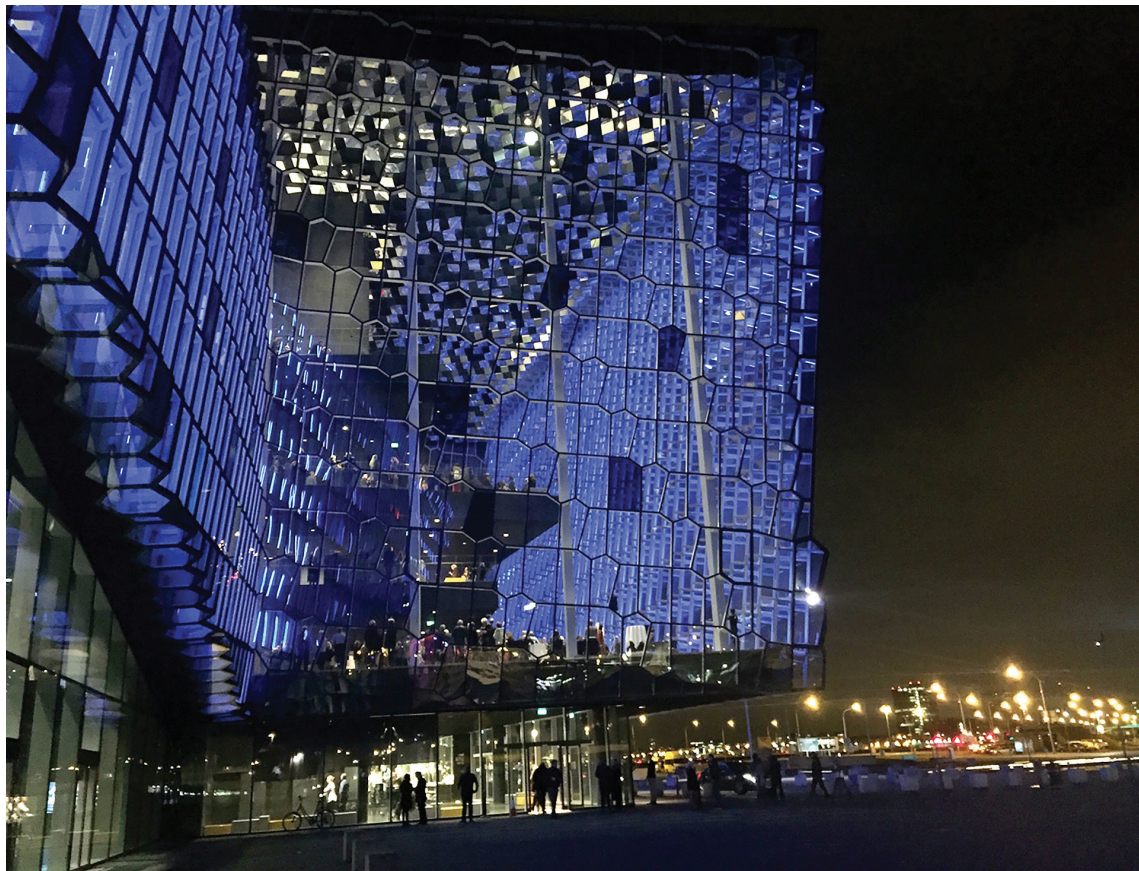
Rúni Brattaberg sigur, at hetta var ein eykasýning, og tilsamans vóru sýningarnar fimm í tali.

– Tað var útselt hvørja ferð, og 1500 fólk vóru til hvørja sýning. Tað er bara fantastiskt at vera við í einum slíkum tiltaki.

»Ringurin« bara veksur

Rúni Brattaberg sigur, at hann annars arbeiðir fast í Leipzig í Týsklandi, og her fær hann løn hvønn mánaða fyri at syngja 15 kvøld um árið.

– Tað er nakað heilt annað enn

Hábærsliga mentanarhúsið Harpan í Reykjavík sum tekur 1500 fólk í stóra konsertsalinum

Hetta var eitt ógvuliga stórt og flott konserttiltak, har Rúni Brattaberg hevði leiklut sum generalur

hetta í kvøld, sum var so ógvuliga kensluborið. Tað, sum eg fái pengar fyri í Leipzig, er Wagner. Eg havi ein sáttmála, sum næstan bara er fyri tað.

Spurdur, hvussu ein sangari sum hann sleppur fram at í Hørpuni, sigur Rúni Brattaberg er tí, at »ringurin« bara gerst stóri og størri so hvørt, sum tú verður meira og meira eftirspurdur.

– Tað er ótrúliga stuttligt at fáa eina slíka uppgávu sum hesa, eg hevði í Hørpuni.

Hann sigur, at tey, sum framfórdu í Hørpuni hetta kvøldið, vóru úr ymiskum heraðshornum, og høvuðsleikarin var russi, sum megnaði sína uppgávu sera væl.

– Russin var eftir mínum tykki heilt fantastiskur, leggur Rúni Brattaberg aftrat.

Kór, orkestur og sangarar hetta kvøldið í Hørpuni mundu vera umleið 150 tilsamans.

Tá Rúni fór úr Íslandi eftir stóra konserttiltakið, fór hann fyrst heim

til Føroya, og tá var næsta uppgávan hjá honum aftur í Leipzig.

Millum teir kendastu

Rúni Brattaberg sigur, at hann og konan búa í Brøttulíð í Havn, og tey hava eisini eini deilig summarhús í Elduvík – og so búa tey eisini í Leipzig.

– Tá eg nú fari niður aftur til Leipzig, verið eg har til einaferð í apríl. Konan hevur privatundirvísing í sang í Føroyum, og tað hevur hon, tí tá kann hon betri leggja til rættist, nær hon er við mær í Leipzig, og nær hon er heima í Føroyum og undirvísir.

Rúni Brattaberg sigur, at kona hansara hevur lært hann nógv, og hann sigur seg ongan betri lærumeistara kenna í sang í enn júst konuna.

Áðrenn vit sleptu Rúna, spurdu vit hann, hvat røddin hjá honum hevur, sum aðrir bassar ikki hava.

– Eg havi eina ógvuliga djúpa og stóra rødd sum bassur, og so er tað eisini »typurnar«, sum hugt verður eftir, tá talan er um leikir, sum tað ofta er í slíkum framførslum, sum tit sóu í Hørpuni í kvøld.

Hvussu frammarlaga ert tú millum tínar líkar her um okkara leiðir?

– Eg trúgvi, at innan tað, sum eg fáist við – tað, sum fevnir um Wagner – teljist eg ivaleyst millum fimm teir mest eftirspurdu í Evropa. Tað er serliga seinastu tvey árin, at hetta er komið til sjóndar, sigur Rúni Brattaberg, sum eisini hevur skrivað sáttmálar við ein av kendastu dirigentum í heiminum, sum vit ivaleyst fara at hoyra meira um seinni.

Í Hørpuni hetta kvøldið var eisini Árna Brattaberg og lýdda á, meðan sonur sang

